

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion, partea vătămată Racu Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Verdeș Nicu XXXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

Grecu Corneliu XXX, născut la data de XXX, originar și domiciliat în XXX;

Sandulescu Cristian XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX;

Dobrovolschi Ion XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 19.03.2014 pînă la 05.11.2015;

Instanța de apel de la 07.12.2016 pînă la 18.01.2016;

Instanța de recurs de la 28.03.2016 pînă la 07.06.2016;

Instanța de apel de la 14.07.2016 pînă la 27.04.2017;

Instanța de recurs de la 05.07.2017 pînă la 27.09.2017

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015, Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, la amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, în sumă de 20 000 lei, pentru fiecare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Racu Constantin a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, în luna februarie-martie 2013, data exactă nu a fost stabilită, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras 150 corlate de paturi, un motor electric de 30 KW, piese de la strung, 9 boroane, un cântar mare din metal, 3 corpusuri de plug, aparatură de la tractor.

Inculpații Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, la data de 25 martie 2013 aproximativ la orele 18.00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin Alexei, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras osia din față de la tractorul IUMZ-61 cu tot cu roți, după care de la locul faptei sau ascuns.

Inculpatul Dobrovolschi Ion, în anul 2013, data și luna exactă în cadrul urmăririi penale nu a fost posibil de stabilit, împreună și după o înțelegere prealabilă cu Grecu Corneliu, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține cet. Racu Constantin Alexei, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras 35 de butelii de gaz.

Astfel, acțiunile lui Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion au fost reîncadrate din art. 186 alin.(5) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere, în proporții deosebit de mari, în baza art.186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de mai multe persoane, prin pătrundere în alt locul pentru depozitare, fiind exclus din învinuire semnul calificativ al infracțiunii de furt - în proporții deosebit de mari, deoarece în ședința de judecată nu și-a găsit confirmare valoarea prejudiciului cauzat în sumă totală de 219 700 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și de partea vătămată, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.186 alin.(5) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că prima instanță incorect a recalificat acțiunile inculpaților în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, deoarece nu a dat o apreciere corespunzătoare conform art.101 Cod de procedură penală fiecărei probe prezentate de către acuzatorul de stat, fiindcă cumulul de probe administrate în cauza dată confirmă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal.

Totodată, a contestat și blîndețea pedepsei stabilite de către prima instanță, considerînd că aceasta nu va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea condamnațiilor, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea acestora, cît și a altor persoane, deoarece nu s-a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei.

În opinia apelantului, inculpații trebuie să execute pedeapsa reală cu închisoare pentru infracțiunea săvîrșită.

- partea vătămată Racu Constantin, casarea acesteia, în latura civilă, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasată în mod solidar de la inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion suma prejudiciului material în mărime de 219 700,00 lei, cauzată prin infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că, nu este de acord cu concluzia primei instanței, care a considerat admisibilă acțiunea civilă a părții vătămate în partea reparării prejudiciului material, însă a lăsat-o fără examinare cu soluționarea în

ordinea procedurii civile, deoarece o parte din bunuri au fost restituite și a fost dedusă valoarea acestor bunuri din valoarea bunurilor sustrase.

A menționat că, pe parcursul cercetării judecătorești a înaintat acțiune civilă în procesul penal cu încasarea din contul inculpaților în folosul lui prejudiciul material în mărime de 219 700,00 lei, fiind indicat că acest prejudiciu este calculat fără a lua în considerație bunurile care au fost restituite.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de procuror și partea vătămată, cu menținerea hotărârii atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal.

Deși inculpații nu și-au recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a conchis că vina acestora a fost dovedită pe deplin prin probele administrate la cauza penală, care au fost cercetate în cadrul ședințelor instanței de fond și verificate în cadrul ședinței instanței de apel.

De asemenea, instanța de apel analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat că instanța de fond corect a reîncadrat juridic acțiunile inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: „Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, săvârșit prin Pătrunderea în locul pentru depozitare.”

În acest sens, nu au fost reținute ca plauzibile argumentele invocate de către acuzare cu privire la faptul că instanța de fond nu a apreciat probele conform art. 101 Cod procedură penală, or instanța de apel a reținut că, instanța de fond a examinat cauza minuțios, multilateral, sub toate aspectele și în baza tuturor probelor administrate, justificat a atras concluzia că fapta inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a relevat că, instanța de fond din probele materiale anexate de către acuzator rezultă că, partea vătămată în cererile de tragere la răspundere penală indică bunuri în valoare totală de 49 800,00 lei, iar în cererea din 13 martie 2013 indică că i-au fost sustrase un motor electric pe care în cadrul urmăririi penale îl apreciază la suma de 30 000,00 lei, însă în cadrul ședinței de judecată îl apreciază la suma de 15 000,00 lei, paturi mici fără a indica numărul acestora, care a fost ulterior determinat după numărul de paturi procurate de către partea vătămată în anul 2004 la prețul total de 120 000,00 lei, 200 bucăți de pari de beton pe care îi apreciază la suma de 12 000,00 lei. Deci, din cumulul de probe prezentat de către acuzator rezultă că valoarea unor bunuri (paturi pentru copii) sustrase s-a stabilit în raport cu valoarea lor la data procurării de către partea vătămată - 150 000,00 lei și nu s-a ținut cont de valoarea și interesul comercial a acestor bunuri la momentul săvârșirii infracțiunii.

La fel, din probele acuzării se constată sustragerea a 60 corlate de paturi, ceea ce ar fi 30 paturi și nu numărul de paturi de 250 indicat în factura fiscală din anul 2004, iar prețul indicat în factură de 600,00 lei este pentru un pat, adică corlatele împreună cu plasa metalică, or faptul sustragerii plaselor metalice de la pat nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

Instanța de apel a indicat că, la determinarea valorii bunurilor sustrate, acuzatorul nu a ținut cont de gradul de uzură a bunurilor, or o parte din bunuri erau uzate cu o vechime de zeci de ani și mai mult, iar valoarea lor a fost determinată din declarațiile părții vătămate, fără prezentarea la cauză în instanța de judecată a certificatelor despre valoarea comercială a acestora la momentul sustragerii, și anume: 200 pari din beton la prețul unuia de 60,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, un motor electric de 30 KW în sumă de 30 000,00 lei, piese de la strung în sumă totală de 12 000,00 lei, 6 anvelope de la remorcă la prețul anvelopei de 2 000,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, 9 borone la prețul uneia de 800 lei, în sumă totală de 7 200,00 lei, un cântar mare din metal la prețul 15 000,00 lei, care pe parcursul urmăririi penale a variat de la 4 000,00 la 15 000,00 lei, 3 corpusuri de plug la prețul unuia de 1 500,00 lei, care au fost puse la valoarea unui plug integral nou, în sumă totală de 4 500,00 lei, aparatură de la tractor în sumă totală de 5 000,00 lei, fără a se concretiza din ce se compune aceasta, osia din față de la tractor IUMZ-61 cu tot cu roți care valorează 2 000,00 lei, 35 de butelii de gaz în sumă de 100,00 lei butelia.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că, acuzatorul de stat a anexat la cauza penală facturi online Bragazin www.agropiese.md, care atestă prețul unor agregate agricole noi, acestea nefiind incluse în învinuirea adusă învinuiților (Vol. I, f.d. 161, 162).

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată și ilegală, și învinuirea adusă inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în partea sustragerii a 6 anvelope de la remorcă la prețul anvelopei de 2 000,00 lei, în sumă totală de 12 000,00 lei, despre care partea vătămată indică că au fost sustrate încă în anul 2011, inculpaților, fiindu-le imputată săvârșirea infracțiunii în anul 2013.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că, instanța de fond legal și întemeiat a apreciat critic declarațiile părții vătămate Racu Constantin cu privire la faptul sustragerii de către inculpați a 200 pari din beton, or acesta la diferite etape ale urmăririi penale modifică numărul de pari de beton de la un număr nedeterminat la 80 pari, apoi la 200 pari fără a se indica motivele schimbării declarațiilor, iar declarațiile martorului Dobrovolschi Petru despre faptul că a auzit că Dobrovolschi Ion de rând cu alte bunuri a sustras și pari de beton, fiind apreciată ca o probă indirectă și incertă, care nu concretizează numărul parilor și prețul acestora.

Astfel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a constatat cu certitudine că, valoarea prejudiciului cauzat prin acțiunile inculpaților, și anume de inculpatul Dobrovolschi Ion în sumă totală de 223 200,00 lei, de inculpatul Grecu Corneliu în sumă de 221 700,00 lei, iar inculpații Sandulescu Cristian și Verdeș Nicu în sumă totală de 219 700 lei nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată, și deci argumentele invocate de către partea vătămată cu privire la încasarea în mod solidar de la inculpați a sumei prejudiciului material în mărime de 219 700,00 lei, instanța de apel nu le-a reținut, deoarece afirmațiile părții vătămate în acest sens nu au fost probate.

Deci, nici argumentele invocate de acuzare cu privire la faptul că instanța de fond a omis să indice în sentință prejudiciul cauzat, indicând doar bunurile fără a face

referire la sumă, nu au fost reținute de instanța de apel, or, la speța dată instanța de fond a făcut trimitere la sume, acesta fiind apreciată ca 49800,0 lei.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, conform art.126 Codul penal se consideră proporții deosebit de mari dacă valoarea bunurilor, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășea 5000 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 100 000,00 lei.

Cât privește argumentele invocate de partea vătămată în latura civilă acestea nu au fost reținute de către instanța de apel, or, de către instanța de fond legal și întemeiat a fost considerată admisibilă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată în partea reparării prejudiciului material în principiu, deoarece o parte din bunuri au fost restituite, iar partea vătămată nu a precizat cu certitudine care anume bunuri au fost restituite și nu a dedus valoarea acestor bunuri din valoarea bunurilor sustrase, și conducându-se de art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Verificând legalitatea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal și le-a stabilit inculpaților o pedeapsă echitabilă și legală pentru infracțiunea săvârșită.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au atacat cu recursuri ordinare:

- procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel instanța de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, solicită casarea hotărârii atacate cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În susținerea solicitării sale recurentul invocă ilegalitatea hotărârii adoptate de către instanța de apel, care neîntemeiat a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește reîncadrarea acțiunilor inculpaților din art.186 alin.(5) Cod penal în art.186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, deoarece nici în sentință și nici în decizie nu s-a indicat costul bunurilor sustrase, limitându-se doar la enumerarea acestora, fără a concretiza echivalentul bunurilor sustrase pentru fiecare inculpat, pe când cele constatate de instanța de judecată că au fost sustrase, depășesc proporțiile prevăzute de art.126 Cod penal.

Menționează că, instanța de apel a reținut că prejudiciul cauzat conform plîngerilor depuse de partea vătămată constituie 49800 lei, cu toate că în sentința primei instanțe nu este constatat prejudiciul cauzat. Astfel, se constată că instanța de apel, menținând hotărârea primei instanțe, nu era în drept să corecteze sau să schimbe cele constatate de instanța de fond.

În opinia recurentului cumulul de probe administrate în cauza dată și prezentate de către acuzarea de stat în sprijinul învinuirii confirmă pe deplin vina inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal. Mai mult ca atât, că partea vătămată în instanța de apel, suplimentar a declarat că sumele indicate de către el în plîngerile depuse personal sunt corecte, deoarece au fost mai multe pătrunderi.

- Partea vătămată Racu Constantin, solicită casarea deciziei instanței de apel, precum și hotărârea primei instanțe, în latura civilă, și să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel, invocând aceleași motive ca și în cererea de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 iunie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror și de partea vătămată Racu Constantin, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian, Dobrovolschi Ion și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel greșit a indicat în decizia sa fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, și anume: „Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015, inculpații Verdeș Nicu Haralampie, Grecu Corneliu Marin, Sandulescu Cristian Gheorghe și Dobrovolschi Ion Boris au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 185 alin. (5) Cod penal...”, iar ulterior se expune asupra corectitudinii concluziei primei instanțe referitor la reîncadrarea acțiunilor inculpaților din art.185 alin.(5) Cod penal în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, precum și la fapta constatată de instanța de fond, indicînd fraza: „Prejudiciul cauzat conform plîngerilor depuse de partea vătămată Racu Constantin constituie 49 800,0 lei.” (f.d.43, vol. V), ceea ce nu corespunde cu fapta constatată de prima instanță (f.d.192 verso, vol. II)

Totodată, instanța de recurs a concluzionat că nici prima instanță și nici instanța de apel nu au verificat probele administrate pe cauza dată, în vederea stabilirii sumei reale a prejudiciului cauzat părții vătămate, ceea ce contravine practicii judiciare stabilite privind sentința judecătorească, potrivit căruia „Partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă:

- descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se: locul, timpul, modul săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Dacă infracțiunea a fost săvîrșită de două sau mai multe persoane prin înțelegere prealabilă sau de un grup organizat, e necesar să fie expuse acțiunile concrete săvîrșite de către fiecare inculpat;

- dacă infracțiunea săvîrșită a atras după sine un prejudiciu material - specificările: cui i-a fost cauzat prejudiciul, valoarea lui, precum și partea restituită pînă la judecarea cauzei și cea a prejudiciului rămas nerestituit..”

În acest sens, instanța de recurs a menționat că, valoarea bunurilor sustrase ca semn calificativ al componentei de infracțiune, care prevede răspunderea pentru sustragere, se determină conform art. 126 Cod penal, care specifică că, se consideră proporții deosebit de mari, proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobîndite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care, la momentul săvîrșirii infracțiunii, depășește 5000 și, respectiv 2500 unități convenționale de amendă.

Mărimea prejudiciului cauzat prin sustragere se determină conform prețurilor libere de piață la momentul examinării cauzei. În lipsa datelor cu privire la prețul bunurilor sustrase, valoarea lor poate fi stabilită în baza concluziilor expertizei merceologice, ținîndu-se cont și de circumstanțele expuse de proprietar.

Instanța de recurs a menționat că potrivit art. 93 alin.(1) și alin.(2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în

procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului, ale părții vătămăte, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Din considerentele menționate, instanța de recurs a conchis că soluția adoptată de către instanța de apel este contrară prevederilor legale, astfel, instanța de apel, judecând cauza dată, a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, a fost respins apelul părții vătămăte Racu Constantin ca depus peste termen, a fost admis apelul procurorului, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată sentința atacată integral pronunțând o nouă hotărâre, prin care:

Recunoaște culpabil pe Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, în baza căruia a le stabili pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de câte 5 ani fiecăruia, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea stabilite lui Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu dispunerea neexecutării pedepsei aplicate dacă, în termenul de probațiune pe care l-a fixat, condamnații nu o să săvârșească o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, o să îndreptățească încrederea ce li s-a acordat.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Racu Constantin împotriva lui Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, cu încasarea în mod solidar din contul ultimilor în beneficiul lui Racu Constantin a sumei prejudiciului cauzat în urma infracțiunii în mărime de 103 000 lei, în rest pretențiile civile înaintate se resping.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la adoptarea sentinței contestate incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a reîncadrat acțiunile inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Comeliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, dând faptei săvârșite încadrarea juridică necorespunzătoare materialului probator administrat, din care considerente necesită a fi casată integral.

Instanța de apel a constatat următoarele, *inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, în luna februarie-martie 2013, data exactă nu a fost stabilită, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras 150 corlate de paturi în sumă totală de 45000 lei, un cântar mare din metal în valoare de 4000 lei, piese de la tractor în sumă totală de 2000 lei, capac de la cutia de viteze în valoare de 2000 lei, motorul de la tractor în valoare de 15000 lei, motorul electric de 30 KW în valoare de 30000 lei și 2 anvelope în sumă totală de 3000 lei, astfel părții vătămăte i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare totală de 101 000 lei.*

Inculpații Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, la data de 25 martie 2013 aproximativ la orele 18.00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane au pătruns pe teritoriul depozitului

ce aparține lui Racu Constantin, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras puntea din față de la tractorul IUMZ-61 cu tot cu roți care valorează 2000 lei, după care de la locul faptei s-au ascuns, astfel părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material în valoare de 2000 lei.

Vinovăția inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Comeliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Racu Constantin, declarațiile martorilor Frunze Constantin, Darii Constantin, Simcenco Serghei, Dobrovolschi Petru.

De asemenea, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate se mai dovedește și prin materialele cauzei penale care au fost verificate în instanța de apel, cum ar fi:

- cererea lui Racu Constantin din 14 martie 2013 pe faptul sustragerii bunurilor de către persoane necunoscute a unui motor electric, paturi mici fără a indica numărul acestora, 200 bucăți de pari de beton (f.d. 13, vol. I, 20, vol. III, 20, vol. IV);

- ordonanță de recunoaștere și anexare a corpurilor delicate la cauza penală din 28.05.2013 și anume a 59 de corlate de paturi, care au fost ridicate în procesul cercetării la fața locului (f.d.44, vol. I, 65, vol. IV);

- plângerea lui Racu Constantin din 18 aprilie 2013 (f.d. 56, voi. I), pe faptul sustragerii bunurilor de către persoane necunoscute, cauzându-i un prejudiciu în valoare totală de 10 000 lei (f.d. 56, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 19 aprilie 2013, de unde a fost ridicat un mecanism de forțare a utilajului și un sac cu chei de diferite dimensiuni (f.d. 60-61, vol. I, 56-60, vol. IV);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 19 aprilie 2013, prin care a fost cercetată gospodăria lui Dracinschi Elena și a fost ridicat puntea din față a unui tractor cu roți (f.d. 67-71, vol. I, 72-75, vol. IV);

- plângerea lui Racu Constantin din 25 aprilie 2013, prin care solicită să fie trase la răspundere penală persoane necunoscute care au sustras bunuri în valoare totală de 39 800 lei (f.d. 99, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 25 mai 2013, prin care a fost supus cercetării depozitul lui Racu Constantin, amplasat în s. Jevreni, r-nul Criuleni (f.d. 124-128, vol. I, 22, vol. III);

- factura de expediție din 10 iulie 2004, prin care se confirmă că Racu Constantin a procurat 250 paturi metalice pentru copii în valoare totală de 150 000 lei (f.d. 163, vol. I, 62, vol. IV).

Instanța de apel analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constată că acestea în ansamblu dovedesc fără echivoc vinovăția inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, după semnele calificative: *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, comisă de mai multe persoane, săvârșită prin pătrundere în locul de depozitare, în proporții mari.*

Instanța de apel a considerat necesar a exclude din învinuirea înaintată inculpaților Grecu Corneliu și Dobrovolschi Ion a episodului de furt în anul 2013 a 35 de butelii de gaz de la partea vătămată Racu Constantin, or, urmărirea penală în această cauză a început în baza plângerii părții vătămate, iar în cadrul judecării cauzei ultima a renunțat la învinuirea pe acest episod, fiindu-i restituite toate cele 35 de butelii de gaz și cauza penală în acest sens nu prezintă interes pentru partea vătămată și nu solicită condamnarea inculpaților pentru comiterea furtului acestor butelii.

În urma verificării probelor instanța de apel a ajuns la concluzia că, argumentele procurorului cu privire la vinovăția inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, invocate în apelul depus împotriva sentinței sunt fondate, deoarece instanța de fond a dat o apreciere eronată situației de fapt constatate în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată, instanța de apel a considerat că fapta inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion întrunește elementele infracțiunii de furt, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Mai mult, în cadrul ședinței instanței de apel inculpații au recunoscut vina parțial, declarând că au participat la sustragerea corlatelor, punții din fața tractorului și a buteliilor de gaz, în rest respingând acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și învinuirea incriminată de către acuzatorul de stat.

Instanța de apel a considerat că, declarațiile inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion precum că dâșii nu ar fi comis fapta infracțională imputată, nu au însușit alte bunuri în afară de cele specificate supra, nu corespund adevărului, și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii imputate, adică sustragerea și a altor bunuri de la partea vătămată, fapta fiind confirmată prin declarațiile martorilor și prin probele materiale anexate la materialele cauzei penale.

Instanța de apel a reținut faptul că valoarea prejudiciului material cauzat părții vătămate prin acțiunile ilegale ale inculpaților, în quantumul indicat în rechizitoriu, nu și-a găsit confirmare în volum deplin în cadrul examinării cauzei penale în ordine de apel. La fel, consideră că prima instanță neîntemeiat a omis să constate în cadrul cercetării judecătorești quantumul prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Din analiza cumulară a probelor, instanța de apel a constatat că în ședința de judecată și-a găsit confirmare sustragerea de către inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion a următoarelor bunuri de la partea vătămată Racu Constantin: 150 corlate de la pat în sumă totală de 45000 lei, un cântar mare din metal în valoare de 4 000 lei, punte de la tractor în valoare de 2000 lei, piese de la tractor în sumă totală de 2 000 lei, capac de la cutia de viteze în valoare de 2 000 lei, motorul de la tractor în valoare de 15 000 lei, motorul electric de 30 KW în valoare de 30 000 lei și 2 anvelope în sumă totală de 3 000 lei.

Instanța de apel a ținut să menționeze că la etapa urmăririi penale potrivit plângerilor înaintate și declarațiilor depuse la etapa inițială, partea vătămată Racu Constantin a declarat că au dispărut 150 corlate, ca mai apoi în declarațiile sale să

indice că au fost sustrase 150 paturi din metal mici, ulterior invocând că au fost sustrase 200 de paturi.

Se reține faptul că, paturi mici din metal sunt alcătuite din 2 corlate și o plasă metalică în mijloc, evaluate potrivit facturii de expediție din 10.07.2004 la prețul de 600 lei fiecare (f.d. 163, vol. I). Potrivit declarațiilor inculpaților, a părții vătămate și a martorilor au fost sustrase doar corlate de paturi, faptul sustragerii plaselor metalice de la pat nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești. Prin urmare, cele 150 de corlate reprezintă 75 de paturi, care ar putea fi evaluate la prețul de 600 lei pentru un pat, constituind astfel un prejudiciu în sumă totală de 45 000 lei moldovenești.

La fel, inculpații au recunoscut și sustragerea punții cu anvelope din fața tractorului estimată de către partea vătămată la preț de 2000 lei.

În pofida faptului că inculpații neagă cu vehemență furtul altor bunuri de la depozitul părții vătămate, acest fapt se confirmă prin declarațiile martorilor Darii Constantin și Simcenco Serghei potrivit cărora inculpații cu un microbuz de culoare alb de model „Volkswagen” de mai multe ori au adus metal, și anume, aproximativ 50 corlate de pat de culoare albă, care aveau greutate aproximativ 200 kg-300 kg, un cântar de culoare albastră cu greutatea de până la 50 kg, piese de la automobil sau tractor, un bloc de la motorul unui tractor, și alte bunuri, în total au dus 1 tonă de metal, precum și 2 roți mari. Aceste declarații au fost confirmate de către martorul Dobrovolschi Petru și procesele-verbale de cercetare la fața locului, potrivit cărora au fost depistate și ridicate bunurile sustrase de la partea vătămată.

Conform declarațiilor părții vătămate Racu Constantin oferite pe parcursul procesului penal, acesta a evaluat singur bunurile care au fost sustrase, în lipsa unor bonuri fiscale sau facturi, menționând că motorul de la tractor este estimat în suma de 15000 lei, motorul electric de 30 KW în sumă de 30000 lei, piese de la tractor în sumă totală de 2000 lei, capacul de la cutia de viteze în sumă de 2000 lei, precum și cântarul mare din metal în sumă de 4000 lei.

Cu privire la celelalte bunuri invocate de către partea vătămată ca sustrase, oferind în ședința instanței de apel și lista de concretizare a bunurilor sustrase și a sumei pretinse spre restituire, cererea fiind similară acțiunii civile înaintată anterior de către Racu Constantin (f.d. 17, vol. II), instanța de apel relevă că nu există material probatoriu care ar confirma furtul acestor bunuri anume de către inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, în timpul și circumstanțele indicate în rechizitoriu, partea vătămată Racu Constantin oferind declarații contradictorii cu privire la cuantumul sau valoarea bunurilor sustrase.

În același context, instanța de apel a constatat că, nu și-a găsit confirmare faptul sustragerii de către inculpați a 200 pari din beton, or, declarațiile părții vătămate Racu Constantin în acest sens urmează a fi supuse criticii, luând în considerare că ultimul la diferite etape ale urmăririi penale modifică numărul de pari de beton de la un număr nedeterminat la 80 pari, apoi la 200 pari fără a se indica motivele schimbării declarațiilor, iar declarațiile martorului Dobrovolschi Petru despre faptul că a auzit că Dobrovolschi Ion de rând cu alte bunuri a sustras și pari de beton fiind apreciată ca o probă indirectă și incertă, care nu concretizează numărul parilor și prețul acestora, precum și faptul sustragerii acestora de către inculpați.

În concluzia celor menționate mai sus și însumând valoarea bunurilor sustrase de către inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion de la partea vătămată Racu Constantin, instanța de apel a constatat că prejudiciul

cauzat prin infracțiune este în mărime de 103 000 lei, care în temeiul art. 10 și 126 Cod penal se califică ca proporții mari.

Instanța de apel a menționat că, conform Hotărârii Guvernului privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013 nr. 951 din 20.12.2012 (în vigoare 25.12.2012) a fost aprobat cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2013, în mărime de 3 850 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

În contextul normelor legale sus citate, instanța de apel consideră oportun de a aplica Legea mai nouă din 29.07.2016 care ameliorează situația inculpaților și micșorează pedeapsa penală, potrivit prevederilor legale de mai sus se consideră proporții mari valoarea bunurilor care depășesc suma de 77 000 lei, iar prejudiciul material cauzat părții vătămate Racu Constantin este în cuantum de 103 000 lei, ce constituie un prejudiciu în proporții mari.

Din aceste considerente, instanța de apel a considerat că acțiunile inculpaților urmează a fi corect încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, vinovăția inculpaților Verdeș Nicu Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion fiind dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală care demonstrează vinovăția inculpaților în afara oricărui dubiu rezonabil.

Instanța de apel verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Instanța de apel, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

La individualizarea pedepsei în temeiul art. 75 alin. (1) Cod penal, Colegiul Penal ține cont că, inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion au comis o infracțiune din categoria celor grave, cu scop de cupiditate, de pericolul social al infracțiunii săvârșite, de aspectele săvârșirii infracțiunii, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, personalitatea celui vinovați, anterior nejudecați, la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

La stabilirea pedepsei se constată că, lipsesc circumstanțe agravante în temeiul art. 77 Cod penal, iar ca circumstanță atenuantă în temeiul art. 76 Cod penal se reține repararea parțială a prejudiciului cauzat.

Instanța de apel a relevat că, părții vătămate i-a fost restituită puntea din față a tractorului cu tot cu roți, fapt confirmat prin recipisa din 27.07.2013 (f.d. 37, vol. III), iar în cadrul ședinței instanței de apel inculpatul Grecu Corneliu a declarat că a restituit părții vătămate Racu Constantin suma de 8 200 lei, iar inculpatul Dobrovolschi Ion a declarat că a restituit părții vătămate suma de 15 000 lei, fapt confirmat în cadrul ședinței de către partea vătămată Racu Constantin.

Luând în considerare toate circumstanțele cauzei și anume, opinia participanților la proces, inculpații au săvârșit din intenție o infracțiune gravă, din interes material,

au recunoscut parțial vina, au restituit parțial prejudiciul material cauzat părții vătămate, anterior nu au fost judecați, la locul de trai se caracterizează pozitiv, au vârsta tânără, nu prezintă pericol pentru societate, precum și influența pedepsei asupra corectării inculpaților, instanța de apel a considerat că, corectarea și reeducarea inculpaților Verdeș Nicu, Grecu Comeliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion este posibilă fără izolarea acestora de societate, stabilindu-le pedeapsa penală sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform datelor din recipisă (f.d. 196, vol. II), sentința Judecătoria Criuleni din 05 noiembrie 2015 a fost pronunțată public și înmănată sub semnătură lui Racu Constantin la data de 05 noiembrie 2015.

Conform materialelor cauzei penale și a ștampilei aplicate de cancelaria Judecătoria Criuleni, cererea de apel semnată de partea vătămată Racu Constantin a fost depusă la data de 23 noiembrie 2015 și a fost înregistrată în Judecătoria Criuleni la 23.11.2015 cu numărul de intrare 9010 (f.d. 210, vol. II), adică la a 18-a zi, depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel.

Instanța de apel a reținut că ultima zi de înaintare a apelului nu era o zi de odihnă sau de sărbătoare, motiv din care nu este întemeiată depunere cererii cu întârziere. Iar potrivit cererii de apel, partea vătămată Racu Constantin nu a solicitat repunerea în termen a cererii de apel, neuitând la faptul că a fost depus cu întârziere.

Instanța de apel a considerat necesar de a respinge ca tardiv cererea de apel depusă de către partea vătămată Racu Constantin, iar referitor la argumentele părții vătămate expuse în cererea de apel, instanța de apel nu se va expune asupra lor, odată ce apelul este depus peste termen.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au atacat cu recursuri ordinare:

- avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulecu Cristian, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor; motivarea soluției este expusă neclară și unilaterală, încadrare juridică a fost greșită; bunurile indicate de partea vătămată au fost permanent modificate și nu au fost dovedite prin probe veridice, or cerințele părții vătămate urmau a fi respinse neavând nici un suport probant;

- avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor; motivarea soluției instanței de apel este expusă neclar, fiind admisă o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție; inculpatul a recunoscu parțial vina unde a invocat că a sustras aproximativ 60 de corlate de la paturi care au fost duse la punctul de colectare a fierului uzat;

- avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor; instanța

de apel la rejudecarea cauzei nu a luat în considerație și a ignorat constatările Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție;

- avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă aceleași motive indicate la recursul avocatului Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu;

- partea vătămată Racu Constantin, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia cu dispunerea transmiterii cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu suma prejudiciului cauzat, fiind prea mică. Totodată menționează că atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată a menționat că i-au fost sustrate bunuri 200 paturi metalice la prețul unuia de 600 lei și 200 de piloni de beton cu prețul unuia 60 lei.

8.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Racu Constantin a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion, prin care a menționat că, instanța de apel corect a judecat și a condamnat inculpații pe infracțiunea imputată lor, hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală;

8.2. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursurilor declarate de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestor recursuri, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra vinovăției inculpaților. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

9. Verificând argumentele recursurilor ordinare în raport cu actele cauzei Colegiul penal consideră că, acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de partea vătămată Racu Constantin, instanța de recurs ordinar menționează următoarele:

Colegiul penal menționează că, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Din materialele cauzei rezultă că, conform datelor din recipisă (f.d. 196, vol. II), sentința Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015 a fost pronunțată public și înmănată sub semnătură lui Racu Constantin la data de 05 noiembrie 2015.

Cererea de apel semnată de partea vătămată Racu Constantin a fost depusă la data de 23 noiembrie 2015 și a fost înregistrată în Judecătoria Criuleni la 23.11.2015

cu numărul de intrare 9010 (f.d. 210, vol. II), adică la a 18-a zi, depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru atacarea sentinței cu apel.

Prin urmare, depunerea apelului de către partea vătămată Racu Constantin s-a efectuat cu omiterea termenului legal, ori potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile din data primirii copiei sentinței pentru inculpat.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală rezultă că, partea vătămată Racu Constantin nu poate declara recurs ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 05 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, din motiv că în speță nu a fost utilizată calea ordinară de atac – apelul.

Astfel, în cazul recunoașterii apelului ca tardiv, instanța de apel nu mai examinează legalitatea și temeinicia apelului, adică nu poate fi vorba despre o examinare în fapt și în drept a hotărîrii atacate, ceea ce înseamnă că nu se verifică fondul cauzei. Așadar, sentința a rămas definitivă la data expirării termenului de apel.

Urmare, celor expuse mai sus, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul ordinar declarat de avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 27 aprilie 2017, în prezența inculpatului Grecu Corneliu și a avocatului acestuia, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 166-170, vol. V) fiind înștiințați despre pronunțarea integrală a deciziei la 26 mai 2017, iar ulterior a fost amînată pronunțarea pentru data de 06 iunie 2017 (f.d. 170, vol. V), care ulterior a fost publicată integral decizia pe pagina web a Curții de Apel Chișinău. În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 27 aprilie 2017, a început să curgă din data de 07 iunie 2017 și expira la 07 iulie 2017, iar avocatul avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, a declarat recurs ordinar la 10 iulie 2017.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, recursul în cauză a fost declarat peste termenul prevăzute de art. 422 Cod de procedură penală. Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Referitor la argumentele recurentului, expuse în pct. 8 din prezenta decizie, instanța de recurs nu se va expune asupra lor, odată ce recursul este declarat peste termenul stabilit de art. 422 Cod de procedură penală.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de avocatul Placinta Grigorii în

numele inculpatului Grecu Corneliu este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

Referitor la recursurile ordinare declarate de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze, atunci când constată comiterea unei erori de drept, dar va ține cont de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Așadar, Colegiul penal verificând textele recursurilor declarate, constată că recurenții invocă drept temei de casare, erorile de drept prevăzute la pct. 6), 8), 12) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, pct. 6) stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Pct. 8) reglementează situația când hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii. Pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Pct. 16) norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele contestate, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurenți nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că hotărârea instanței de apel este legală și întemeiată, respectând întocmai prevederile art. 414 alin. (2) și (6) Cod de procedură penală.

De asemenea, Colegiul penal reține că în recursurile declarate în mare parte este criticată aprecierea superficială de către instanța de apel a probelor administrate pe caz, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza

în ordine de recurs. Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de fond sau cea de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărîrii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, cu respectarea contradictorialității în procesul penal fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpaților Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (4) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Conținutul probelor și admisibilitatea lor, este analizată în textul hotărîrii judecătorești atacate, reflectate în decizia instanței de apel (f.d. 174-189, vol. V), instanța de apel expunându-se în mod argumentat și asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal mai menționează că temeiul invocat de Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – „nu sunt întrunite elementele infracțiunii” nu s-a confirmat în speța dată, deoarece constituie opinia subiectivă a recurentului, și sub acest aspect instanța de apel corect l-a condamnat pe Sandulescu Cristian în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (4) Cod penal, fiind prezente toate elementele infracțiunii incriminate, concluzii ce instanța de recurs le însușește și le acceptă, considerându-le corecte.

Instanța de apel just a concluzionat că, „... *fapta lui Sandulescu Cristian întrunește elementele infracțiunii de furt, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate*”. Or instanța de apel just a constatat că, *inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, în luna februarie-martie 2013, data exactă nu a fost stabilită, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin, situat în s. Jevreni, r-nul Criuleni, de unde au sustras bunuri în valoare totală de 101 000 lei...iar la 25 martie 2013, inculpații Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, împreună și prin înțelegere prealabilă, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane au pătruns pe teritoriul depozitului ce aparține lui Racu Constantin, au sustras bunuri mobile în valoare de 2000 lei...*”

Referitor la temeiul invocat de ambii recurenți stipulat la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, și anume cazurile când: „faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”, Colegiul penal reține că potrivit prevederilor legale și practicii judiciare constante, pentru verificarea existenței temeiului menționat, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, cum aceasta a fost stabilită de către prima instanță și de către instanța de apel, și să supună unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

La caz, argumentele recurenților se axează pe formula că instanța de apel, neîntemeiat a ajuns la concluzia că faptele imputate inculpaților au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, insistând că de fapt, acțiunile acestora corespund semnelor componenței de infracțiune prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele invocate de recurenți, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind casarea sentinței primei instanțe prin care Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion au fost condamnați în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, soluție care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

De asemenea, Colegiul penal remarcă că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4.1 din prezenta decizie.

Deci, făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurenților cu privire la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea

juridică a acțiunilor imputate lui Verdeș Nicu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion este vădit nefondată.

Or, din toate probele examinate și cercetate de către instanța de apel s-a constatat indubitabil că în acțiunile inculpaților se întrunesc toate componentele infrațiunii imputate lor.

În conexiunea celor menționate, instanța de recurs menționează și faptul, că criticele invocate în recursuri au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, cărora instanța de apel, le-a dat o motivare corespunzătoare și argumentată, soluție pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cît privește argumentele recurenților privind bunurile indicate de partea vătămată care au fost permanent modificate și nu au fost dovedite prin probe veridice, or cerințele părții vătămate urmau a fi respinse neavînd nici un suport probant, Colegiul penal menționează următoarele.

Conform declarațiilor părții vătămate Racu Constantin oferite pe parcursul procesului penal, acesta a evaluat singur bunurile care au fost sustrase, în lipsa unor bonuri fiscale sau facturi, menționând că motorul de la tractor este estimat în suma de 15000 lei, motorul electric de 30 KW în sumă de 30000 lei, piese de la tractor în sumă totală de 2000 lei, capacul de la cutia de viteze în sumă de 2000 lei, precum și cântarul mare din metal în sumă de 4000 lei.

Cu privire la celelalte bunuri invocate de către partea vătămată ca sustrase, oferind în ședința instanței de apel și lista de concretizare a bunurilor sustrase și a sumei pretinse spre restituire, cererea fiind similară acțiunii civile înaintată anterior de către Racu Constantin (f.d. 17, vol. II), instanța de apel a menționat că nu există material probatoriu care ar confirma furtul acestor bunuri anume de către inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion, în timpul și circumstanțele indicate în rechizitoriu, partea vătămată Racu Constantin oferind declarații contradictorii cu privire la cuantumul sau valoarea bunurilor sustrase.

În același context, instanța de apel a constatat că, nu și-a găsit confirmare faptul sustragerii de către inculpați a 200 pari din beton, or, declarațiile părții vătămate Racu Constantin în acest sens urmează a fi supuse criticii, luând în considerare că ultimul la diferite etape ale urmăririi penale modifică numărul de pari de beton de la un număr nedeterminat la 80 pari, apoi la 200 pari fără a se indica motivele schimbării declarațiilor, iar declarațiile martorului Dobrovolschi Petru despre faptul că a auzit că Dobrovolschi Ion de rînd cu alte bunuri a sustras și pari de beton fiind apreciată ca o probă indirectă și incertă, care nu concretizează numărul parilor și prețul acestora, precum și faptul sustragerii acestora de către inculpați.

De asemenea, din analiza cumulară a probelor, instanța de apel just a constatat că în ședința de judecată și-a găsit confirmare sustragerea de către inculpații Verdeș Nicu, Grecu Corneliu, Sandulescu Cristian și Dobrovolschi Ion a următoarelor bunuri de la partea vătămată Racu Constantin: 150 corlate de la pat în sumă totală de 45000

lei, un cântar mare din metal în valoare de 4 000 lei, punte de la tractor în valoare de 2000 lei, piese de la tractor în sumă totală de 2 000 lei, capac de la cutia de viteze în valoare de 2 000 lei, motorul de la tractor în valoare de 15 000 lei, motorul electric de 30 KW în valoare de 30 000 lei și 2 anvelope în sumă totală de 3 000 lei. Totodată, în pofida faptului că inculpații neagă cu vehemență furtul altor bunuri de la depozitul părții vătămate, acest fapt se confirmă prin declarațiile martorilor Darii Constantin și Simcenco Serghei potrivit cărora inculpații cu un microbuz de culoare alb de model „Volkswagen” de mai multe ori au adus metal, și anume, aproximativ 50 corlate de pat de culoare albă, care aveau greutate aproximativ 200 kg-300 kg, un cântar de culoare albastră cu greutatea de până la 50 kg, piese de la automobil sau tractor, un bloc de la motorul unui tractor, și alte bunuri, în total au dus 1 tonă de metal, precum și 2 roți mari. Aceste declarații au fost confirmate de către martorul Dobrovolschi Petru și procesele-verbale de cercetare la fața locului, potrivit cărora au fost depistate și ridicate bunurile sustrate de la partea vătămată.

Colegiul penal menționează că, motivele apărătorilor precum că inculpații nu ar fi comis fapta infracțională imputată, nu au însușit alte bunuri în afară de cele specificate de ei, nu corespund adevărului, și sunt date de către inculpați în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate la pct. 4.1., și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la temeiul de drept prescris în pct. 16) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție, invocat de către recurent cu indicarea deciziei instanței de recurs, Colegiul penal consideră că nu este relevantă cauza date.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare, declarate de se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recursuri care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile declarate de avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Popescu Ion în numele inculpatului Sandulescu Cristian, avocatul Negru Olesea în numele inculpatului Verdeș Nicu, avocatul Onea Vasile în numele inculpatului Dobrovolschi Ion, partea vătămată Racu Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui **Verdeș Nicu**

XXX, Grecu Corneliu XXX, Sandulescu Cristian XXX și Dobrovolschi Ion XXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Placinta Grigorii în numele inculpatului Grecu Corneliu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui **Grecu Corneliu XXX**, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Publicat integral la *18 octombrie 2017*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan